

Å se skogen
for bare trær

INNLEGG Arbeidsliv

Administrerende direktør Lars-Erik Sletner i Bedriftsforbundet advarer i Dagens Næringsliv 14. oktober mot regjeringens foreslåtte endringer i permitteringsregelverket. I tilleggspolisjonen går regjeringen inn for at bedriftene skal betale permitterte ansatte lønn i 20 dager før de går over på dagpenger. I dag varer lønnsplikten i ti dager.

Jeg deler ikke Sletners bekymringer. Først er det viktig å understreke at Norge har lav arbeidsledighet og et stabil arbeidsmarked. Det betyr at også permitteringsgraden er lav. For regjeringen er det uansett et mål å begrense omfanget av permitteringer til et absolutt minimum.

Så vil jeg oppfordre Bedriftsforbundet til å se på helheten i regjeringens forslag til statsbudsjett. Hvis vi evner å se skogen for bare trær, er det liten tvil om at bedriftene kommer styrket ut av regjeringens økonomiske innretning.

Regjeringen legger om den økonomiske politikken, i retning av mer vekstfremmende investeringer på sentrale områder som infrastruktur, forskning og utdanning. Vi legger også opp til en ny skattepolitikk, med betydelige skattereduksjoner. Signaler fra blant andre

Robert Eriksson.

NHO tyder på at dette er en totalpakke som bedriftene ønsker velkommen, og som er mer i takt med utviklingen i land vi konkurrerer med.

Spørsmålet om det økonomiske ansvaret ved permitteringer griper inn i en større ideologisk debatt om grensedragningene mellom stat og marked. Denne regjeringen vil gi både enkeltmennesker og bedrifter større frihet. Med frihet følger også ansvar.

■ Robert Eriksson, arbeids- og sosialminister

Tilsynsfloke truer EØS

■ ■ ■ Norge bør kreve medbestemmelsesrett i saker der EU-byråene tar beslutninger som gjelder Efta-statene. Det er neppe noe urimelig krav, skriver professor **Mads Andenæs** og førsteamanuensis **Halvard Haukeland Fredriksen**.

En regjering som mener at EØS-avtalen er av avgjørende betydning for norsk næringsliv og som etter sigende ikke ønsker å reise en ny medlemskapsdebatt, gjør klokt i å sørge for at EØS-maskineriet fortsetter å fungere. I større grad enn enkeltspørsmål om slikt som innskuddsgarantier i norske banker gir fremveksten av uavhengige EU-byråer med myndighet til å treffe bindende beslutninger grunn til bekymring.

Aktuelle eksempler er Det europeiske flysikkerhetsbyrået (EASA), Det europeiske kjemikaliebyrået (ECHA), Det europeiske legemiddelbyrået (EMA) og de tre byråene som fører tilsyn med finansmarkedet (EBA, EIOPA og ESMA).

Grunnloven begrenser adgangen til å overføre myndighet til EU-byråene. Gjennom en omstridt tolkning av grunnloven har regjering og storting skapt et ulovfestet unntak for «lite inngrepene» myndighetsoverføring og på det grunnlag akseptert at visse EU-byråer kan treffe vedtak som er bindende også i norsk rett. I 2010 uttalte imidlertid Justisdepartementet at dette unntaket ikke strekker til overfor EUs nye finansstilsyn.

Utviklingen i EU tyder på at byråene vil få stadig større myndighet og at tilsvarende

Mads Andenæs, UiO og Halvard Haukeland Fredriksen, UiB.

problemer vil oppstå på andre områder som omfattes av EØS-avtalen.

På finansmarksområdet er situasjonen i ferd med å bli prekær. Tre år med forhandlinger med EU har hittil ikke ført frem. Uten en institusjonell løsning hopper det seg opp med nye EU-regler som må inn i EØS-avtalen om Norge skal forbli del av et integrert marked for finansielle tjenester.

Senest i mai i år understreket EU og Efta-statene i fellesskap i uvanlig sterke ordelag at det haster å få løst denne floken. I påvente av en løsning forsøker norske myndigheter å bøte på problemet gjennom «frivillig» gjennomføring av EUs nye kapitalregler for banker, men dette er en tilnærming som reiser uavklarte EØS-rettslige spørsmål og som uansett ikke er bærekraftig på lang sikt.

Da Stortinget debatterte spørsmålet i vår, ba utenrikskomiteen regjeringen vurdere en løsning i tråd med EØS-avtalens såkalte to-pilar-system. I praksis innebærer dette å koble inn EFTAs overvåkningsorgan (Esa) som et mellomledd mellom EU-byråene og norske myndigheter og

borgere. Om en slik løsning skal ha reelt innhold, må imidlertid Esa utrustes med ressurser som gjør at organet kan fylle en rolle i Efta som tilsvarende den rollen som EU-byråene har i EU. Dette er neppe praktisk gjennomførbart, og det vil uansett være en svært lite fornuftig bruk av offentlige midler.

Uten tilstrekkelige fagkunnskaper om for eksempel tilsyn med finansinstitusjoner vil Esa ende opp som sandpåstrøere som effektuerer EU-byråenes beslutninger.

En bedre løsning vil være en generell avtale mellom Efta-statene og EU som sikrer medbestemmelsesrett i tilfeller hvor et EU-byrå treffer beslutninger som skal gjelde for Efta-statene. Som hovedregel har Efta-statene i dag møte-, forslags- og talerett, men ikke stemmerett. Om man får endret dette i saker som gjelder norske

” Kommisjonen selv har tatt til orde for en rammeavtale for Efta-statenes deltagelse i EU-byråene. Efta-statene bidrar til finansiering av byråene

myndigheter og selskaper, vil grunnloven paragraf 93 gi rettslig grunnlag for myndighetsoverføring.

For norsk rett er byråene da å anse som «EØS-byråer». Det påkrevde flertall på tre fjerdedeler byr neppe på utfordringer. Uavhengig av hva man forøvrig måtte mene om EU og EØS-avtalen, synes det å være bred politisk enighet om at det er

Scann koden for å laste ned Flytogets app!

Få alt du trenger av reiseinformasjon med Flytogets egen app!

Airport Express Train

Flytoget

Enkleste vei til og fra Oslo Lufthavn